

2018 0616 SahW Rondje Egmond

Vandaag kunnen uitslapen! Wat een luxe, geen gehaast, gepuzzel, gestress of de treinen wel rijden, ben ik op tijd of toch net niet. Dat was vanmorgen allemaal niet aan de orde. De vogeltjes en het licht waren vanmorgen mijn wekker. Voor het eerst dit seizoen de rits van de tent kunnen opendoen.....wat is dit leuk. Een prachtige plek op een boerencamping in Egmond aan den Hoef gevonden om te kunnen overnachten. Dit geeft weer een hele nieuwe dimensie aan ons Santiago aan het Wad avontuur.

Om 10.00 uur worden we geacht aan de start in Egmond aan Zee te zijn. Als we met een klein groepje Pelgrims Egmond binnen lopen zien we al van verre de Bourdon. Naast de kerk staan 2 pelgrims ons op te wachten. Als we aan komen lopen zwaait ook net de kerkdeur open en mogen we meteen binnen komen. We maken een praatje met de enthousiaste Pastor Rudolf Scheltinga van de Oud-Katholieke kerk in Egmond. Gisteren en vandaag zijn de visserij dagen in Egmond. Een jaarlijks feest. We boffen want nu krijgen we meteen een stempel voor in ons Pelgrimspaspoort. Blij met onze nieuwste aanwinst lopen we naar buiten en sturen de andere

Pelgrims ook op pad voor deze mooie stempel. Bij het huisje naast de kerk staat koffie, thee en ontbijtkoek voor ons klaar. We worden hier meteen in de watten gelegd. Voor aan de rugzak krijgen we allemaal een echte Wulk. De Wulk is het symbool van het Jabikspad in Friesland. Later op de dag horen we dat we deze wulk te danken hebben aan de zoekskills van Janneke en het creabea gaatjes erin boren door Peter. Tijdens Santiago aan het Wad we verzamelen niet alleen km-ters, stempels, maar ook allerlei Jacobalia. Het is zo leuk om te zien hoe iedere rugzak inmiddels een eigen verhaal aan het vertellen is. Pelgrims besparen op iedere gram die niet in de rugzak hoeft. Maar wat eraan gehangen kan worden.....dat is echt een ding van een heel andere orde. Dan tellen de grammen ineens niet meer. Dan telt het verhaal.

Voor we op pad gaan leest Magda een Pelgrimsgedicht voor. Iedereen luistert ademloos naar haar woorden. Wat een prachtig gedicht. Mooier kan deze dag niet beginnen.

Als we op pad gaan met de ruim 50 Pelgrims stuiten we al meteen op een groep in klederdracht uitgedoste vissersvrouwen en mannen. Foto momentje! Als ware paparazzi duikt iedereen voor de groep. Een opstopping in de winkelstraat is het gevolg. Hierna lopen we langs de Prins Hendrikstichting Egmond uit. We gaan via de oude Egmonderstraat naar het buitengebied. De drukte van de visserij dagen laten we al snel achter ons. Het is nog even wennen om met de hele groep te lopen, eigenlijk is het

hier best smal en druk om met zo'n grote horde op pad te zijn. Het is zo gaaf om te zien dat de groep Pelgrims onderweg steeds hechter en fanatieker wordt. 25 juli begint nu echt te leven. Iedereen is aan het aftasten hoe, wanneer, waar en welke route men gaat lopen in Friesland de dagen voor het grote Pelgrimsfeest op de 25ste juli. Maar vooral ook.....waar slaap je? Dat is een vraag die bij iedereen in de lucht hangt. Vertrouwen op Jacobus mensen, het gaat goedkomen. Een beetje Pelgrim is oplossingsgericht en vindt zijn of haar weg hierin wel.

We lopen door het prachtige buitengebied van Egmond. Eerst verhard en later over grasdijkjes en is het nodig dat we over een aantal hekjes klimmen. Na al deze inspanning mogen we ontspannen in de tuin van de Abdij van Egmond. Er is een priesterfeest aan de gang waardoor we helaas niet in de kerk kunnen. Maar het winkeltje, de tuin en de toiletten mogen we bezoeken. Daar wordt door iedereen ook dankbaar gebruik van gemaakt. Lunchpakketjes worden verorbert ener worden stempels gezet. De unieke Santiago aan het Wad badge vindt ook zijn weg naar veel nieuwe eigenaren. Het is zo leuk om te zien

dat er nu al op heel veel rugzakken dit leuke aandenken prijkt.

Ook de witte Santiago aan het Wad shirts groeien gestaag in aantal. We maken nog een groepsfoto voor de abdij voor we vertrekken naar de Adelbertusakker.

De Adelbertusakker ligt aan het Monniken pad waar we vandaag een deel van lopen.

“Adelbert van Egmond, was een van de metgezellen van Willibrord. Er werden aan Adelbert allerlei wonderen toegedicht. Langzamerhand ontstond er in de loop der tijden een bedevaartsplaats. De Adelbertus Put is één van de putjes rondom Alkmaar.

Bij de put kwam er een kruis en knielbanken. Vanaf 1923 komen hier jaarlijks parochianen, pelgrims en monniken van de abdij samen om de eucharistie te vieren op de eerste zondag na het feest van Sint-Adalbert. In 1934 werd een houten bouwwerk geplaatst en biedt het hogergelegen altaar beschutting.” (wikipedia)

Het veldje voor het altaar staat vol met klaprozen. Hoeveel foto's er hier vandaag gemaakt zijn? Ik wil het niet weten. Het was prachtig om te zien. De ene helft van de pelgrims was aan het fotograferen de andere helft keek toe vanaf de muurtjes waar je heerlijk in het zonnetje kon zitten.

Onderweg maak ik met zoveel mogelijk Pelgrims een praatje. Het is heerlijk alle verhalen over de camino te horen. Ervaringsverhalen waar ik zelf geïnspireerd door raak. Er zijn zoveel mooie camino's te lopen. Bijna te veel om op te noemen. Ik bespeur bij mezelf, door alle verhalen die ik de laatste maanden gehoord heb, dat mijn aversie om door Frankrijk te gaan lopen rap aan het wegebben is. Het is een kwestie van tijd. Ik voel dat ik er naar toe aan het groeien ben om toch ook die stap te wagen en het hele stuk te voet af te leggen ook door Frankrijk. De vele tips die ik krijg, de geruststellende gedachte dat als je er eenmaal aan begint het toch allemaal toch echt wel goedkomt, maken dat ik bijna sta te poppelen om op weg te gaan. Maar voorlopig ben ik nog in Nederland aan de wandel en lopen we mooi de andere richting uit. Naar Santiago aan het Wad. Eerst daar aan zien te komen voor ik daadwerkelijk nieuwe plannen ga maken.

We gaan heuveltje op, heuveltje af door de duinen. Het is prachtig hier. In de duinen en bij zee krijg ik zo'n heerlijk vrij gevoel. Als we de strandopgang afdalen kan ik het niet laten om op een drafje richting de waterlijn te rennen. Hup schoenen uit en de zee in. Het water is heerlijk. Magda komt aanlopen met de Bourdon en reikt mij deze aan. Ik geniet als ik met de Bourdon in de golven sta. Dit is Santiago aan het Wad op z'n allermooist. Water, zon, zand, en een grote groep machtig mooie Pelgrims onderweg naar.....? Dit is een geluksmomentje. De meeste ploeteren door het

mulle zand richting de boulevard van Egmond. Ik blijf zo lang mogelijk in zee lopen. Het lauwarme water voelt zo lekker aan mijn benen. Wat een geweldige afsluiting van deze mooie tocht door de Egmond.

Ter hoogte van de vuurtoren gaan we de verharde weg op. Met z'n allen door de drukte en de herrie van de visserijdagen naar Café Santiago waar we het afsluitende Café St. Jaques houden. Als we allemaal voorzien zijn van wat te drinken komen de lootjes tevoorschijn die we bij de start vanmorgen kregen. Yvonne Wijnands is de gelukkige die het T-shirt van Santiago aan het Wad wint. Van harte gefeliciteerd Yvonne.

Voor iedereen huiswaarts keert worden Magda, Ineke en Arianne bedankt voor het organiseren van deze prachtige wandeling. Regio Benoorden 't IJ dank voor jullie gastvrijheid. Het is en was een geweldige dag.

Ultreia,
Ultreia,
Groetjes
Anita

